

Publicerad 2004-07-16 02:05 av Kim S.

En dikt jag skrev dagen innan morfars begravning.

Till Morfar.

Den stora gåvan livet, tar alldeles för många för givet.

Det är som en karusell från morgon till kväll.

Lever man sunt, går det runt å runt.

Men plötsligt en dag tar den bara slut.

Kroppen säger adjö, och själen flyger ut.

Då lämnar man kvar alla kära man har.

Då lämnar man livet, som man innan tog för givet.

En del gör det sent, en del gör det tidigt\'.
'

För vissa var det smärtfritt medans andra må ha lidit.

Morfar, för dig vet jag inte hur det va.

Jag hoppas det var smärtfritt, och att du har det bra.

Snälla kan du inte hälsa på oss lite mer.

Jag hoppas att du sitter och på oss tittar ner.

Det är så himla mycket du har missat i ditt liv.

Men att bara hälsa på oss var ett väldigt stort kliv.

Jag är så glad att du hann, några gånger innan du försvann.

För nu vet vi att du fanns, bara någon annanstans.

Skillnaden nu är inte så stor, bara att vi inte vet exakt var du bor.

Vi kan kanske inte prata, men ha kontakt ändå,

snälla skräm mig inte, men kom och hälsa på.

Till sist vill jag bara säga,

morfar lycka till.

Hoppas du kan göra allt det du vill.

Hoppas du är på en bättre plats än där du var förut.

För det du tog för givet, är numera slut.

Texten är utskriven från Poeter.se

Författaren Kim S. med Poeter.se id #830 innehar upphovsrätten